

Krížová cesta s bl. Alfonzou Máriou za kňazov

Bl. Alfonza Mária už od svojho detstva videla v kňazovi samého Boha. Keď ho mala možnosť stretnúť, dlho a nehybne ho sledovala svojím pohľadom a hovorila si: „Keby som s ním len mohla hovoriť. Určite by mi rozprával o Bohu.“ V zbierke spisov bl. Alfonzy Márie s názvom Modlitby, ponaučenia a napomenutia, v ktorých sú rady a odporúčania pre duchovný život sa môžeme dočítať o tom, kto sú kňazi, ako majú nasledovať Ježiša alebo akým spôsobom majú nadobudnúť vlastnosti dobrého kňaza. Podľa bl. Alfonzy Márie, kňazi sú vysluhovatelia Božích milostí. Sú to bratia a priatelia nášho Spasiteľa. Keďže majú byť dôstojnými zástupcami nášho Spasiteľa, musia ho nasledovať a do svojho srdca hlboko vtlačiť jeho tvár a čnosti. Tieto potrebné vlastnosti dobrého kňaza nadobudnú v meditácii o utrpení Ježiša Krista.

Prechádzajme teraz zastaveniami Ježišovej krížovej cesty s našou blahoslavenou Alfonzou Máriou. Ponorení v tichu čerpajme z jej duchovného bohatstva, aby nás naučila meditovať o utrpení Ježiša Krista a vyprosujeme požehnanie a silu všetkým kňazom na svete, osobitne tým, ktorí nás pokrstili, priviedli k prvému svätému prijímaniu a udeľujú sviatosť zmierenia. Modlime sa za nich, aby nezabudli, že sú stále vyvolenými synmi nebeského Otca.

Úvodná modlitba

Nebeský Otče, ty nám dávaš vzory vo svojich svätých, ku ktorým patrí aj bl. Alfonza Mária, veľká ctiteľka a duchovná matka kňazov. Prosíme ťa, nachýľ sluch k jej príhovoru, keď ju aj my teraz vzývame s prosbou, aby nás viedla touto krížovou cestou Tvojho Syna a silou svojho príhovoru pomohla u Teba dosiahnuť pomoc predovšetkým:

- kňazom, ktorí opustili kňazské rady, ale ostávajú tvojimi kňazmi naveky;
- kňazom blúdiacim, aby ich zachytilo pravé svetlo a spoznali cestu návratu k Bohu;
- kňazom preťaženým, aby silou Ducha Svätého pokrili na tele a na duchu a vrátili sa k svojim kňazským povinnostiam;
- kňazom verným, aby s istotou nasledovali svojho Božského Majstra na cestách k ľudskej duši;
- kňazom horlivým, aby sa nedali odradiť nepochopením a sklamaním, ale v pokornej modlitbe vždy nadobudli rovnováhu;

a tiež nadšenie pre všetkých mladých mužov, ktorí sa rozhodujú vstúpiť do šlapaj Tvojho Syna, večného Veľkňaza. Zároveň ďakujeme za rodiny a zvlášť matky, ktoré darovali Bohu a Cirkvi svojho syna-kňaza.

I. Pán Ježiš je odsúdený na smrť

L: *Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Veľkňazi naň mnoho žalovali a Pilát sa ho znova spytoval: „Nič neodpovieš? Pozri, čo všetko žalujú na teba!“ Ale Ježiš už nič nepovedal, takže sa Pilát čudoval.“ (Mk 15, 3-5) Hľa človek! Judášom zradený, svojím národom zavrhnutý, bičovaním zoslabnutý a ubolený.

Kňaza, ktorý cíti opustenosť, odsúdenie alebo pohrdanie vo svojej kňazskej službe, bl. Alfonza Mária povzbudzuje týmito slovami: „Najväčšiu milosť, ktorú nám Boh vo svojom utrpení udelil, je ustanovenie Najsvätejšej Oltárnej sviatosti a kňazská vysviacka, vďaka ktorej potom kňazi môžu vysluhovať sviatosti. Na to však dostatočne nemyslíme, nemáme dostatočne v úcte kňazov, nemodlíme sa za nich a sme veľmi vzdialení od Boha, namiesto toho, aby sme mu za nich ďakovali. Toto spôsobuje veľa zla a je to veľká nevďačnosť voči Bohu. Aká je to len zodpovednosť pred Bohom!

Odhliadnuc od toho, musíme obdivovať veľké Božie milosrdenstvo. Napriek tomu, že sme tak nevďační, on k nám neustále prichádza v ústrety svojou milosťou, aby nám tým viac a viac ukázal svoje milosrdenstvo.

Keď si kňaz naozaj uvedomí veľkosť tejto Božej lásky, tak sa musí rozlítať v slzách. Myšlienka na odsúdenie, utrpenie a smrť Ježiša, naučí kňaza nepodstatné veci odložiť stranou a všetko podstatné nieť s trpezlivosťou. A nech to nenesie len s trpezlivosťou, ale predovšetkým s odvahou, pretože pred očami má vždy svoj Božský vzor.“

Modlime sa: Pane, daj silu kňazom, keď cítia pohrdanie, sú opustení, zrádzaní, odsudzovaní, a keď cítia strach pred mocnými tohto sveta. A nám daj milosť, aby sme si každého kňaza úprimne vážili a podporovali ho predovšetkým duchovne v jeho náročnej kňazskej službe.

L: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !

V: Aj nad dušami v očistci.

II. Pán Ježiš berie kríž na svoje plecia

L: Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Pilát im vydal Ježiša, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša. Sám si niesol kríž...“ (Jn 19,16-17) Také obrovské bremeno, tak ťažký kríž položený na plecia po bičovaní, po mučení hlavy trňovou korunou, po veľkých duševných otrasoch...

Kňazovi, ktorý každý deň musí vziať svoj kríž povinností na plecia, bl. Alfonza Mária dáva radu: „Kňaz nech počas dňa pamätá na mnohé pravdy kresťanskej viery, ale predovšetkým nech myslí na utrpenie nášho Pána Ježiša Krista. Nech nezabúda predovšetkým na rany nášho Spasiteľa. Tie nech sú každý deň hlavným predmetom jeho meditácie.

Kňaz nech si je istý, že v každodennom rozjímaní načerpá najdôležitejšie milosti a popri tom nadobudne vnútorný pokoj.

Keď sa kňaz ocitne v starostiach a problémoch farnosti a veriacich, je vnútorne skormútený a niečo mu ťažko padne, nech obráti zrak na rany nášho Spasiteľa. Tento pohľad mu uľahčí všetko, s čím zápasí a dodá mu odvahy až natoľko, že nakoniec si bude ešte sám priat v mlčaní pretrpieť s našim Spasiteľom všetko, čo príde.

Toto sa však nedá vyjadriť slovami, toto musí kňaz hlboko precítiť. Keby som len mohla všetkým kňazom povedať, akými sú len šťastnými osobami a aký vznešený je ich stav, keby len všetci pocítili, ako veľmi ich Boh miluje.

Kňaz, ktorý na toto všetko myslí, načerpá z meditácie toľko odvahy, že sa nemusí ničoho obávať, ale naozaj ničoho. Veď či nežije stále viac len v Ježišovi, len a len v Bohu samom?

Na všetko ťažké bude pozeráť ľahšie, všetko znesie radšej a bude celkom pohltený láskou k Bohu. Za to patrí kňazom úcta, ktorú mi od detstva Boh vložil do srdca, ale nikdy som ju neprecítila do takých podrobností, ako práve teraz.“

Modlime sa: Pane, daj ducha obety kňazom, ktorí sú unavení, ktorí sú v akomkoľvek nebezpečenstve zovšednenia. A nám, ktorí za nich prosíme, daj milosť, aby sme im nepritížili, ale naopak pomohli niesť ich kríž so skutočnou úctou a pochopením.

L: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !

V: Aj nad dušami v očistci.

III. Pán Ježiš padá prvý raz pod krížom

L: Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím krížom vykúpil svet

„Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil neprávosť nás všetkých.“ (porov. Iz 53,6) Drevo kríža je ťažké a tlačí na doráňané Ježišove ramená ... Ruky má priviazané a tak sa nedokáže chrániť pri páde.

Ani jeden kňaz nie je ušetrený ľudských slabostí a pádov, preto bl. Alfonza Mária všetkých kňazov upozorňuje: „Je to strašné, keď kňaz príľne k svetu a hľadá len svet. Je to veľká zodpovednosť, zabudnúť na Božiu milosť a túžiť po žiadostivosti až natoľko, že mu Boh nakoniec odníme svetlo.

Aké je to veľké nešťastie. Ak sa to stáva často, kňaz potom prestane myslieť na dôstojnosť svojho kňazského stavu a na nekonečnú Božiu lásku, ktorú Boh k nemu mal v momente kňazskej vysviacky. Preto sa niektorí kňazi tak ľahko vyhybajú Božej láske a snažia sa zapáčiť svetu!

Ako len týmto konaním niektorí kňazi zdeformujú obraz Boha vo svojich veriách. Aká je to veľká nevďačnosť! Nedá sa to ani vypovedať, koľko dobra túto služobníci oltára zanedbajú, koľkému zlu vytvorí priestor a ako nekonečne veľa z toho získava satan. Je to strašné! Toto sú kňazské pády. Preto“, hovorí bl. Alfonza Mária, „ma k modlitbe za kňazov hnala veľká sila. Priala som si, aby moje telesné bolesti boli ešte silnejšie, len aby som tým pomohla kňazom zmeniť ich situáciu.“

Modlime sa: Pane Ježišu Spasiteľu, ktorý padáš pod krížom bolesti, voláme k Tebe o milosť záchrany pre kňazov, ktorých vábi hriech a ktorí sú naklonení zradiť svätý kňazský ideál a stav. Pre svoje trpké poníženie, zmiluj sa nad nimi. Nech sa spamätajú a odmietnu každé pokušenie.

L: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !

V: Aj nad dušami v očistci.

IV. Pán Ježiš sa stretá so svojou Matkou

L: Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

„Pri Ježišovom kríži stála jeho Matka...“ (Jn 19,25a) Panna Mária, Božia Matka stretáva svojho Syna Ježiša na ceste na Kalváriu. Jej nepoškvrnené a predsa veľkou bolesťou naplnené Srdce je na smrť zranené. Napriek všetkej beznádeji verne stojí pri svojom Synovi, kráča s ním a vytrvá s ním aj na Kalvárii.

Tak verne bdie nad kňazmi aj bl. Alfonza Mária, a keď ju kňazi navštevujú, matersky sa im prihovára: „Veľké milosti Boh udeľuje len tým kňazom, ktorí sú mu verní. Ako ma len deš, keď myslím na veľké povinnosti kňazov a na mnohé milosti, ktoré im Boh udeľuje, ale aj na to, ako ich kňazi môžu zneužívať. Zvlášť, keď sa ocitnú na scestí, začnú hľadať samých seba a chcú sa zapáčiť svetu. Bez Boha kňaz nemôže nič urobiť. Ani Boh kňazovi neodmietne žiadnu milosť, keď o ňu poprosí a navyše prosí o ňu s dôverou. Boh jedno nevie: odmietnuť niečo kňazovi, lebo kňazský stav je tak vznešený. Kňaz je ustavičný zázrak, osobitne keď slúži svätú omšu a vysluhuje sviatosti. Bez celkom osobitnej milosti by nemohol nič, preto mu Boh prichádza na pomoc pri vedení tých, ktorí sú mu zverení, preto robí tak veľký a ustavičný zázrak. Boh tento zázrak uskutočňuje na tom kňazovi, ktorý ho hľadá a oslavuje. Sila a pôsobnosť, ktorú kňaz dostal od Boha, je veľká a láska, ktorú mu Boh preukázal je bezhraničná, takže nie je možné, žeby mu Boh nebol na pomoci, keď sa len trochu bude snažiť prebudiť v ňom Božieho Ducha. Toto tvrdenie je tak pravdivé, že chorý túžiaci po sviatostiach, ktoré mu len kňaz môže udeliť, by za to vylial aj svoju krv. Chorí sa cítia zaviazaní ďakovať Bohu za tak veľké milosrdenstvo, ktoré im prostredníctvom kňazskej služby preukázal, keď im kňaz udeľuje sviatosti ako prameň veľkej útechy.“

Modlime sa: Panna Mária, ty nazývaš kňazov svojimi najmilšími synmi, zostaň s nimi na ich krížovej ceste. Zverujeme Ti ich ako najdrahší poklad tejto zeme. Chráň ich, pošli aj im dobrých duchovných vodcov a znásob ich počet novými kňazskými povolaniami.

L: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !

V: Aj nad dušami v očistci.

V. Šimon Cyrenejský pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž

L: Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

„Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom.“ (Lk 23,26) Šimon, nezazlievame Ti, že si nerád a z donútenia pomohol Ježišovi. Aj my často berieme svoje kríže neradi a druhým pomáhame skôr z donútenia. Ale tak, ako ty si pocítil požehnanie Ježišovho kríža, aj my chceme pocítiť radosť z prijatia tŕchly kríža a bolesti druhých, a s dôverou i pokojom kráčať za tebou.

Každý človek sa môže unaviť a výnimkou nie je ani kňaz. Preto bl. Alfonza Mária odporúča kňazom – ako dobrým vodcom svätých duší – túto dôležitú povinnosť: „Budme pozorní na vnútorné pohnútky milosti u tých, ktorých Boh zveril nášmu vedeniu. Dobro, ktoré sa tým realizuje, si neviete ani len predstaviť. Bez dobrého duchovného vedenia sa stráca tak veľa milostí a tak mnohí, ktorých Boh predurčil k dokonalosti, nedokážu napredovať, lebo im chýba potrebné a nevyhnutné duchovné vedenie.“ Preto sa aj bl. Alfonza Mária za svojho duchovného vodcu a spovedníka neustále modlila slovami: „Ježišu, moja Láska, daj môjmu spovedníkovi milosť, aby spoznal tvoju svätú vôľu. Vlož do jeho úst slová, ktoré oslovia moje srdce, daj mu svoju milosť a pomoc, aby ma varoval pred pýchou a egoizmom. Môj Božský Ženích, budem ťa dovtedy prosiť, kým sa nado mnou nezmiluješ prostredníctvom môjho spovedníka. Chcem v slovách spovedníka spoznať tvoju vôľu, preto hovor ku mne prostredníctvom jeho úst. Daruj mu potrebné svetlo a pomôž mu. Chcem ho poslúchať.“

Modlime sa: Pane, ďakujeme ti za našich kňazov, duchovných vodcov a spovedníkov. Mnohokrát nám v našom živote pomohli niesť kríž každodennosti, zachránili nás pred pádom, zakolísaním, či krokom mimo cesty. Modlime sa horlivo za nich, aby im Pán udelil potrebné dary Ducha Svätého.

L: *Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

VI. Veronika podáva Pánu Ježišovi šatku

L: *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

„Pán, Jahve, mi pomáha, preto nebudem zahanbený.“ (Iz 50, 7) Ako je len znetvorená Ježišova tvár, tvár Muža bolesti. Najkrajšia z ľudských tvári je pokrytá prachom. Žena zo zástupu so súcitným srdcom pomáha a nebojí sa. Ježiš jej službu prijíma a napriek svojmu utrpeniu myslí na to, ako ju odmeniť.

Často sa kňazovi stáva, že napriek všetkej snahe ísť človeku v ústrety, stretne sa s nepochopením, nedocenením, kritizovaním a posudzovaním. Bl. Alfonza Mária každého kňaza utešuje slovami, že Pán o všetkom vie a napriek utrpeniu ho nezabúda odmeniť, a dodáva, že „naš Spasiteľ otvára kňazovi svoje srdce a vtláča mu svoju podobu. Často sa dokonca stáva, že táto podoba Ježiša sa prejaví navonok u kňaza v jeho črtách tváre a v jeho gestách, takže predstavuje medzi veriacimi nášho Spasiteľa - tak povediac je jeho portrétom.“ Preto Alfonza Mária tieto úzkosti a starosti vkladala do slov nasledovnej modlitby:

„Môj Ježiš, dlhujem ti toľkú vďaku! Nikdy ti neprestanem ďakovať za tieto odporúčania pre kňazov. Stále ťa chcem mať pred očami a hlboko si ťa vložiť do srdca. Bojím sa, aby som sa len tak ľahko nespreneverila tvojej milosti. Ty predsa poznáš moju slabosť. Zmiluj sa nado mnou, napomínaj ma vždy viac a viac. Prosím ťa, môj Ježišu, aby som toto napomínanie vnímala vždy zreteľnejšie a jasnejšie. Pre teba je predsa len ľahšie vtláčiť mi to hlboko do môjho srdca a do mojej duše, teba to nič nestojí, môj Bože.“

Modlime sa: Pane Ježišu, prosíme o milosť, aby sme nikdy kritizovaním a opovážlivými úsudkami nepridávali bolesť kňazom, ale naopak, nech sa každý kňaz cíti v našej blízkosti milovaný, pochopený a v bezpečí, v ktorom nájde úľavu od bolestí, spôsobených ľuďmi navôkol.

L: *Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

VII. Pán Ježiš padá druhý raz pod krížom

L: *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

„Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného.“ (Iz 53, 4) Drevo kríža z Ježišových pliec tvrdo dopadlo na zem a jeho telo sa bezvládne zrútilo k zemi. Rozbité kolená krvácali a na doráňané telo namiesto súcitu dopadali iba nadávky z davu.

Aj kňaz sa môže ocitnúť na zemi, mimo cesty, kde sa zdá, akoby všetko stratil a skončil v úplnej beznádeji. Bl. Alfonza Mária sa týmto pokoreným služobníkom oltára prihovára slovami: „Treba pamätať na to, že nebezpečenstva je všade dosť a je veľké. Osobitne kňaz nech sa chráni pred nedbalosťou v modlitbe! Aj nenápadná vlažnosť, ktorú v sebe cíti, je tvrdým pokušením. Akonáhle spozoruje v sebe vlažnosť, nech berie na vedomie, že je to tajná pasca zlého nepriateľa. Osobitne je to vlažnosť pri meditácii. Ak kňaz prestane meditovať, zamedzí mnohým milostiam, ktoré mu Boh pripravil. Kňaz nech sa teda osobitne chráni neúčinných návštev, lebo vtedy pláva v nebezpečných vodách. Alebo lepšie povedané pláva v trojakom nebezpečí, že sa bude modliť narýchlo a s nedostatočnou sústredenosťou, že sa vystaví rôznym pokušeniam, na ktoré na začiatku ani len nepomyslí, ale nakoniec satan bude neústupčivý a až príliš ho bude zamestnávať vecami tohto sveta, ktoré budú kňaza veľmi pohlcovať.

Akonáhle kňaz prestane mať pred očami obraz Božského Spasiteľa a viac sa mu bude páčiť svet, príde k márnivým myšlienkam a vtedy sa sám vystaví nebezpečenstvu. Kňaz sa musí mať na pozore zvlášť vtedy, keď vo svojom vnútri cíti podráždenie k neposlušnosti a odpor voči svojim predstaveným. Stane sa to vtedy, keď začne haníť svojho biskupa a predstavených, hovoriť o nich s pohrdaním a bude ich podceňovať. Začne vášnivo rečniť a vrhne sa do mnohých neúčinných vecí. Toto je najčastejší prípad.“

Modlime sa: Pane Ježišu, prosíme Ťa za kňazov, ktorí už nemajú síl vymaniť sa zo svojich slabostí, zo situácií, ktoré ich spútavajú a z chýb, do ktorých vždy znova a znova upadajú. Vypočuj naše prosby za týchto kňazov, roznieť v nich iskru nádeje, ale aj našej ochoty modliť sa a obetovať sa za nich ešte viac.

L: *Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

VIII.

Pán Ježiš napomína plačúce ženy

L: *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali.“ (Lk 23,27) Ten istý Pán, ktorý pred chvíľou prijal súcitný skutok Veroniky, odmietol plač žien zo súcitu: „Neplačte nado mnou! Plačte nad svojimi zavinenými chybami a nad chybami druhých!“ (porov. Lk 23,28-29)

Podľa bl. Alfonzy Márie najlepším prejavom súcitu s trpiacim Spasiteľom je odmietnutie príležitosti k hriechu, náprava zavinených slabostí a lepšie spoznávanie seba samého. Preto najmä kňazom odporúča: „V meditácii o Ježišovom kríži a utrpení sa kňaz naučí poznávať seba samého ako aj to, čo vlastne pre neho znamená byť kňazom v Božích očiach. V Božom mene má, takpovediac, pokračovať v diele vykúpenia. Tých, ktorých Ježiš tak draho vykúpil sú teraz zverení práve jemu, takže teraz im má sprostredkovať milosť vykúpenia, zachrániť ich pred večným zatratením a priviesť ich do neba. V tejto meditácii sa kňazi jednoducho učia poznávať vznešenosť svojho stavu, aby sa stali bratmi Ježiša Krista a patrili medzi jeho favoritov, aby sa naučili dostatočne ďakovať za túto veľkú lásku, ktorú im preukázal. Bolo by nepredstaviteľnou nevďačnosťou, keby ich pričinením a vinou stratili čo len jedného z tých, ktorých im Ježiš zveril.“ A nakoniec Alfonza Mária dodáva: „Boh je všetko. Jeho prítomnosť je plnosť. A kde On nie je, je tam prázdnota a nič tam nie je.“

Modlime sa: Pane, prosíme Ťa za všetkých kňazov, aby pri pohľade na Ježišovo utrpenie boli príkladom v odmietaní čo i len najmenej príležitostí k hriechu, ktorý je príčinou Ježišových múk na kríži. Nech k nám nehovoria nadarmo, nech ich slová neberieme na ľahkú váhu, ale nech vypočuté pravdy prijímame zodpovedne do našich srdc i životov.

L: *Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

IX.

Pán Ježiš padá tretí raz pod krížom

L: *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!“ (Lk 22, 42) Ježiš je blízko smrti z vyčerpania, opustený a zničený pod krížom. Akoby nebolo človeka, ktorý by mu v tejto neľudsky ťažkej situácii bol ochotný pomôcť. Najhoršou zbraňou Zlého je skleslosť a vlažnosť.

Ako hodnotí vlažnosť a skleslosť bl. Alfonza Mária? Hovorí: „To, že mnohí kňazi zanechajú kňazstvo, pochádza z toho, že málo pamätajú na vážnosť a dôležitosť dňa svojej vysviacky, a preto sa tak ľahko spreneveria alebo sa už spreneverili svojmu sľubu, najprv v malých veciach a potom aj vo veľkých, čo je najťažší pád v ich kňazskom živote. Začnú hľadať samých seba, potom rôzne márnivosti a nakoniec ich premôže vnútorná povýšenosť a pýcha. Pozvoľna ich pýcha a egoizmus prerastú, potom ich ovládne svetský duch a ten sa ich postupne bude zmocňovať stále viac a viac. Potom sa kňazovi začne všetko protiviť a hnusiť. Príčinou tohto jeho stavu je skleslosť, vlažnosť a povrchnosť v meditácii. Vždy to začína pri malých veciach, a keď si nedá pozor pri malých veciach, potom stále viac upadá do väčších. Vášň sa stále viac nadúva, osobitne vášň zmyselnosti, ktorá následne oslabuje ducha. Každého kňaza by som chcela pred tým vystríhať, aby bral vážne pokúšenia tohto druhu a modlil sa za svojich predstavených, zotrúval s Bohom, pretože len keď sa modlí za svojich predstavených, vtedy sa modlí aj za seba. Keby som len mohla všetkým kňazom povedať, ako sú len tieto veci dôležité, aj keď sa zdajú nenápadné, ale neskôr nadobudnú veľké rozmery. Na začiatku ide vždy len o maličkosti.“

Modlime sa: Pane, nech sa kňazi nikdy nepoddávajú skleslosti a vlažnosti, veď ty si prisľúbil, že nikto z nás nebude skúšaný nad svoje sily. Všetku nadmernú ťarchu vín a trestov si prijal za nás Ty, Baránok Boží! Pane, pre svoj tretí pád pod krížom pomôž kňazom nájsť východisko z každej krízy a uvedomiť si veľkosť daru kňazstva.

L: *Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

X. Pánu Ježišovi zvliekajú šaty

L: *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Pán, Jahve, mi pomáha, preto nebudem zahanbený.“ (Iz 50,7a) Hľa, Pán neba i zeme, je zbavený všetkého, obnažený a zničený uprostred výsmechu, zla a nenávisť. Na Kalváriu vedie len jedna cesta: kráčať nezištne a byť zbavený všetkého, čo ešte púta k tomuto svetu.

Aj pri meditácii je potrebné oslobodiť sa od všetkého a postaviť sa do Božej prítomnosti. Je to jedna z dôležitých rád bl. Alfonzy Márie, v ktorej pokračuje výzvou: „Nebojme sa vtedy častejšie volať o pomoc nášho Spasiteľa prostredníctvom vnútorných vzdychov a zastavením sa, aby sme mohli správne meditovať. Toto je dôležité poučenie. Nemožno sa spoľahnúť na učenosť a šírku poznania, ale je potrebné sa snažiť prosiť o milosť, pomoc a svetlo od Boha. Pred očami nemáme mať nič iné, len oslávenie Božej cti, chválu jeho mena, spásu blížneho a o nič iné nemáme prosiť, len o milosť presne plniť jeho vôľu. Je potrebné stále poznávať seba samého a vždy myslieť na to, že nič nemôžeme bez Božej milosti. Nikdy sa nemožno spoliehať na svoju schopnosť, učenosť a šikovnosť. Len takýmto spôsobom sa naučíme vždy viac zabúdať a odumierať sebe.

Nášmu Spasiteľovi musíme neustále predkladať svoju biedu a úpenlivo prosiť, aby nám pomohol. Máme neprestajne volať, aby stál pri nás, ale toto dokážeme len vtedy, ak budeme mať veľkú dôveru a budeme to robiť ako deti. Čím jednoduchšie voláme k Bohu, tým viac pozornosti nám venuje. Je to na zamyslenie, keď si uvedomíme, že kňazovi, ktorý tak veľmi urazil Boha, je On-Boh pripravený vždy všetko odpustiť, nehládajúc na to, že mu bol neverný. Boh je vždy pripravený s otvoreným náručím znova ho prijať. Na to nemožno nájsť žiadne slová, je to potrebné len a len premeditovať.“

Modlime sa: Pane, pre horkosť tejto chvíle obnaženia a výsmechu prosíme o dar nepoškvrnenej čistoty pre každé kňazské srdce a o dar vernosti kňazským sľubom. Pošli im do cesty sväte kňazské vzory, ktoré im pomôžu vytrvať v pokušeniach tohto sveta. Pane, priprav si nové mužné a statočné srdcia pre svätý kňazský ideál. Nech Ti kňazi slúžia vždy dôstojne, ako svojmu Pánovi a jedinej Láske.

L: *Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !*

V: *Aj nad dušami v očistci.*

XI. Pána Ježiša pribíjajú na kríž

L: *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

V: *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení.“ (Iz 53, 5) Klinec trhajú nervy a bolesť v rukách a nohách je neznesiteľná. Zmučené Ježišovo telo dvíhajú do výšky a Pán v hrozných bolestiach visí nad hlavami davu. Takáto je aj hodina kňazskej vysviacky. Je to hodina vyvolenia na život a na smrť.

Bezpečná duchovná vodkyňa kňazov, bl. Alfonza Mária, uisťuje tých, ktorí sú v ťažkom položení slovami: „Kňaz nech predovšetkým pamätá na deň, keď prijal kňazské svätenie a na sľub, ktorý dal Bohu. Je to bod, ktorému možno neprikladá v bežnom konaní žiadnu dôležitosť, ale predsa je rozhodujúci. Stála spomienka na kňazské svätenie je zakaždým novou milosťou a dodáva mu vždy veľa odvahy.

Čo môže kňaza osobitne posilniť je práve spomienka na deň, keď do rúk biskupa vložil svoju podriadenosť a poslušnosť. Bolo by dobré častejšie si pripomenúť tieto veľké milosti, vnútornú radosť a spokojnosť. Taktiež rozhodnutie, ku ktorému kňaz dospel a predsavzatia, ktoré si vtedy urobil.“ A dodáva: „Keď nám Ježiš otvára svoje srdce, čerpáme k tomu odhodlanosť a silu, učme sa preto od neho:

- nezakladať si na ničom, čo je na tomto svete, ani nehládať vo svete radosť;

- nešetriť žiadnu námahu a nebáť sa ničoho, keď je potrebné osláviť meno Ježiša a Márie.
 - učiť sa aká je potrebná a prospešná vnútorná a vonkajšia askéza, ticho a uzobranosť.
- Len vtedy budeme prežívať radosť z odovzdania nášho života Bohu.“

Modlime sa: Pane, nech sa kňazi nikdy nepoddávajú skleslosti a vlažnosti, veď ty si prisľúbil, že nikto z nás nebude skúšaný nad svoje sily. Všetku nadmernú ťarchu vín a trestov si prijal za nás Ty, Baránok Boží! Pane, pre svoj tretí pád pod krížom pomôž kňazom nájsť východisko z každej krízy a uvedomiť si veľkosť daru kňazstva.

L: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !

V: Aj nad dušami v očistci.

XII. Pán Ježiš na kríži zomiera

L: Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Vezmite a jedzte! Toto je moje Telo, ktoré sa obetuje za vás... toto je moja Krv, ktorá sa vylieva za vás na odpustenie hriechov...“ (porov. Lk 22, 19-20) Tam, kde majú kňaza, majú všetko, viac im už nikto nemôže dať. Nik z ľudí nemôže dať Boha v živjej obeti svätej omše a vo sviatostnom pokrme, iba kňaz.

Bl. Alfonza Mária zo skúseností hovorí: „Keby kňazi mali vždy pred očami obraz nášho zomierajúceho Vykupiteľa, našli by v ňom útechu a boli by vždy horlivejší v šírení úcty mena Ježiš a mena Mária. V meditácii o utrpení Krista kňaz vidí priamo do srdca nášho Vykupiteľa a spoznáva pri tom pravdy spásy. Pán mu dáva na vedomie to, čo bude potrebovať, totiž všetko o svetskej vede, aby v danej situácii vedel dať odpoveď aj najvzdelanejším tohto sveta a v pravom čase ich mohol umlčať. Tieto pravdy našej spásy spozná v samotnej meditácii a v neustálom rozhovore s Bohom. Kľáčiac na kolenách som sa zakaždým chvela, keď som myslela na Ježišovo utrpenie v Olivovej záhrade, na kruté ukrižovanie a zomieranie na kríži. S túžbou rozjímať o Ježišovom utrpení a z lásky k trpiacemu Vykupiteľovi sa vo mne zväčšovala láska a úcta voči kňazovi, pretože som v ňom videla osobu Ježiša Krista.“ Preto bl. Alfonza Mária prosí: „Pri príprave svätej omše, vo vďakyzdaní, počas a pri všetkom, čo podnikneme pre Boha, musíme konať celkom jednoducho ako deti a pevne dôverovať Božej milosti. Len tak unikneme pýche a priveľkému strachu. Osobitne kňaz nech sa chráni malomyselnosti a váhavosti. Láska, ktorou Boh obdaruje kňaza a otcovská starostlivosť o neho je nepredstaviteľne veľká.“

Modlime sa: Ďakujeme Ti, Pane, za kňazov, ktorí sú pre nás tvojim najcennejším darom. Ďakujeme Ti, za prinášané obety svätej omše za nás v spojení s Tebou. Daj, Pane, aby sme vďaka kňazom mohli prijímať sviatosti našej spásy a opustiť svet zaopatrení pomazaním chorých. Pane Ježišu, chceme sa stále zverovať do požehnaných kňazských rúk. Ďakujeme ti Pane, aj za všetkých kňazov, ktorí prijali pozvanie do Otcovho domu na večnú Baránkovu hostinu.

L: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !

V: Aj nad dušami v očistci.

XIII. Pána Ježiša skladajú z kríža

L: Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Tu istý muž menom Jozef, [...] zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo.“ (Lk 23, 50-53) Tradícia hovorí, že ho vložili do náručia Božej Matky Márie. Bolesť a nádej v srdci Márie. Bolesť z toho, že ľudia neprijali Božieho Syna a nádej, že Ježiš vždy splní to, čo prisľúbil skrze Božiu Matku.

Bl. Alfonza Mária sa s kňazmi podelila aj s ďalšou skúsenosťou úcty voči Božej Matke takto: „Aké je len dobré, keď sa niekto toho drží a len po tom túži, aby vo všetkom plnil Božiu vôľu, lebo tomu Boh príde zázračne na pomoc v okamihu, kedy na to najmenej myslí. Pýtame sa: ako to vôbec možno dosiahnuť? Tak, že vždy budeme stáť v Božej prítomnosti, zotrvať pri Božej Matke prosiac ju o príhovor. Ten, kto veľmi túži po dokonalosti a svätosti, ten sa musí v prosbách neustále obracať k Božej Matke. Potom urobí veľký pokrok a na jej príhovor obdrží milosť. Reč je však o tých, ktorí sa snažia o dokonalosť a o svätosť. Keby som len mohla všetkým povedať, ktorí cítia v sebe túto túžbu, že sa majú s veľkou dôverou obracať k Božej Matke, lebo im príde osobitne na pomoc. Totiž žiadna

z týchto prosieb neostane u nej nevypočutá. A keby sme neobsiahli hneď to, o čo prosíme, len pokračujeme v prosbách. Toto je veľmi dôležité odporúčanie! Málo pamätáme na to, že všetky milosti môžeme obdržať len na príhovor Panny Márie. Lenže bez osobitnej milosti nie je možné prechovávať lásku voči Panne Márii. O túto milosť musíme prosiť svätých, ktorí mali v mimoriadnej úcte Božiu Matku. Ani si nevieme predstaviť, čo obdrží ten, kto je naplnený veľkou túžbou nasledovať Božiu Matku a jej čnosti! Jedno je isté, že ten, kto sa obracia k Panne Márii s dôverou dieťaťa, neodíde od nej nevypočutý a na jej príhovor obdrží mnohé milosti od Boha. Panna Mária ináč ani konať nemôže, lebo nič nevie odmietnuť tomu, kto ju prosí. Jej láska je príliš veľká!“

Modlime sa: Pane, daj svojim kňazom i všetkým nám veľkú lásku a pravú úctu k Tvojej i našej Nebeskej Matke. Nech žiadna milosť, ktorú obdržíme na príhovor Sedembolestnej Matky a prijmeme ju prostredníctvom Kristovho kňaza, nezostane márna, ale nech prinesie bohaté ovocie spásy pre Cirkvi a celý svet.

L: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !

V: Aj nad dušami v očistci.

XIV. Pána Ježiša pochovávajú

L: Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

„Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi, ako je u Židov zvykom pochovávať. V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša, lebo bol židovský Pripravný deň a hrob bol blízko.“ (Jn 19, 40-42) Hrob v skale zavalený kameňom nie je posledným zastavením. Kto s Kristom zomiera, vie, že s Kristom raz vstane k novému životu.

Bl. Alfonza Mária hovorí: „Často obetujem svoje utrpenie za to, aby kňazi znovu objavili svoju kňazskú dôstojnosť, vznešenosť svojho stavu a viedli život hodný povolania do Božej služby.“ Pán našej blahoslavennej vo vízii raz povedal: „Ako svätá Terézia z Avily, aj ty budeš veľa trpieť. Tak ako skrze ňu, aj skrze teba zachránim mnohých kňazov.“ Skutočnosť, že Alfonza Mária ešte ako mladá Alžbeta prijíma kňazov, ktorých musí upozorniť na ich chyby, predstavuje pre ňu neznesiteľné utrpenie, ale nesie ho statočne a trpezlivo, pre dobro Cirkvi. Na druhej strane treba poznamenať, že keď Alžbeta obetuje svoje utrpenie za kňazov, cíti nesmiernu útechu vo svojom srdci a prežíva neopísateľný duševný pokoj. Na inom mieste uvádza, že jej srdce je naplnené nevýslovnou láskou a dôverou k Ježišovi a od danej chvíle spočíva úplne pokojne v Bohu, s pocitom vnútornej radosti.“ Viackrát ju požiadali modliť sa „za kňazov diecézy“ a „za všetkých služobníkov oltára“, aby nastalo znovuzrodenie života v kňazských radoch. Preto veľmi rada pomáhala kňazom aj nasledujúcou modlitbou, aby našli úrodnú pôdu pre ohlasovanie evanjelia a svoju pastoráciu: „Drahý Ježiš, prosím ťa, zmiluj sa nad touto farnosťou! Nech všetci farníci spoznajú milosti, ktoré im dávaš. Zmiluj sa predovšetkým nad rodičmi: osviet ich, aby sa lepšie starali o duše svojich detí. Zmiluj sa nad mládežou, daj mladým viac lásky k čnostiam a zbožnosti, zapál ich svojou láskou!“

Modlime sa: Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že si sa dal uväzniť v našich svätostánkoch, mlčanlivý a skrytý, a predsa hovoriaci k nášmu srdcu. Kým máme kňazov, máme aj svätostánok. Pane Ježišu, zachovaj nám kňazov, pomôž nám spolupracovať s nimi a pripravovať im pôdu na požehnané účinkovanie. Prosíme Ťa, daj nášmu národu nových a svätých kňazov!

L: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami !

V: Aj nad dušami v očistci.

Záverečná modlitba

Pane, stojíme na konci tejto krížovej cesty, ktorá nekončí hrobom, ale Tvojím slávnym zmŕtvychvstaním. Ideme ti s radosťou v ústrety a modlime sa za kňazov, za kňazské povolania a prosíme ťa, aby si vložil do srdca kňazov ochotu horlivo ohlasovať evanjelium v priaznivom i nepriaznivom čase. Ďakujeme ti za požehnaný život a meditácie bl. Alfonzy Márie, ako aj za kňazov, ktorých sme do tejto modlitby vložili.

Nech služba kňazov odhaľuje prítomnosť Boha v dnešnom svete a nech kňazi sú skutočnou radosťou Cirkvi. Nech ich život je povzbudením pre mladých mužov, ktorí sú aj dnes volaní na cestu kňazského povolania a nech sa - podľa slov bl. Alfonzy Márie - stanú Božími favoritmi nášho Vykupiteľa.

Pane Ježišu, daj nám kňazov! Pane Ježišu, daj nám svätých kňazov! Mária, Matka kňazov, oroduj za nás!

Blahoslavená Alfonza Mária, svojím silným príhovorom, oroduj za našich kňazov a buď im starostlivou duchovnou matkou v ich kňazskej službe Bohu a Cirkvi!

Amen.

Na úmysel Svätého Otca Františka: Otče náš..., Zdravas Mária..., Sláva Otcu...